

1. Bogosescu, C-tin, Dabija, Alexandru ș.a, *Atlas zoologic*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980.
2. Ceucă, T. ș.a., *Zoologia vertebratelor*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.
3. Dimitrie, Radu, *Păsările în peisajul României*, Editura Sport-Turism, București, 1984.
4. Dumitrescu, Marin, *Din lumea animalelor*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978.
5. Murariu, Dumitru, Mihail, Aurora, *Mic atlas de păsări*, Editura All Educational, București, 2008.
6. Pop, Ionel, *Pași prin lumea păsărilor*, Editura Ion Creangă, București, 1979.
7. Simionescu, Ion, *Fauna României*, Editura Albatros, București, 1983.
8. Zsoldos, Árpád, *Cântece de păsări din România - Îndrumător pentru identificarea păsărilor pe baza sunetelor*, Societatea Ornitologică Română, 2008.
9. Wright, Michael, *The world of birds*, Grange Books, 2003.
10. <http://animaldiversity.ummz.umich.edu/site/accounts/information/animalia.html>
11. <http://www.arkive.org>

CUPRINS

<i>Păsări migratoare din țara noastră</i>	3
<i>Păsări migratoare acvatice</i>	4
Barza albă (Ciconia ciconia)	4
Cocorul mare (Grus grus)	8
Egreta albă (Egretta alba)	11
Lebăda cucuiată (Cygnus olor)	15
Pelicanul comun (Pelecanus onocrotalus)	18
<i>Păsări migratoare terestre (de pădure și câmpie)</i>	22
Codobatura albă (Motacilla alba)	22
Cucul (Cuculus canorus)	24
Lăstunul de casă (Delichon urbica)	26
Prepelița (Coturnix coturnix)	28
Privighetoarea de zăvoi (Luscinia luscinia)	30
Pupăza (Upupa epops)	32
Rândunica (Hirundo rustica)	35

Încercați să aflați cât mai multe lucruri despre păsările migratoare și nu uitați să le ocrotiți!

Respectiv *Să facem cunoștință... cărți*

Pupăza este o pasăre călătoare terestră din familia Upupidae. La noi, este oaspete de vară, făcându-și apariția pe la începutul lunii aprilie. Este o pasăre frumoasă, dar cu obiceiuri ciudate.

Unde trăiește?

Trăiește în Eurasia temperată și în Africa, dar și în sudul Saharei și în Madagascar. Cu excepția celor din Sudul Africii, pupezele migrează la tropice în timpul iernii. Habitatul lor preferat sunt spațiile cultivate deschise, cu iarbă scurtă, petrecându-și mult timp vânzând pe sol.

Cum arată?

Pupăza este o pasăre frumoasă. Are lungimea de 28-30 de cm și cântărește până la 75g. Anvergura aripilor este de 45 cm.

Penajul pe corp, cap, gât este gălbui-roșcat ca argila. Aripile sunt vărgate cu benzi late, negre și albe-gălbui. Coada este îngustă, neagră, cu o panglică albă de-a curmezișul ei. Pe burtă e mai roșcată decât pe spate, cu pete negre pe părțile laterale. Atât masculul, cât și femela au o creastă de la cioc până la ceafă formată din pene lungi roșii-ruginii cu vârful negru, urmate de alb. Femela are creasta mai scurtă, iar culorile penelor sunt mai palide. Această creastă o poartă în general adunată și doar uneori în evantai. Ciocul este negricios, lung și ușor încovoiat. Picioarele sunt portocalii și scurte, destinate deplasării pe sol. Aripile sunt lungi și rotunjite.

Zboară bătând din aripile scurte și rotunjite când mai des, când mai rar, iar înainte de a se așeza undeva, plutește o clipă cu aripile întinse (asemenea unui fluture). Este o pasăre fricoasă, tupilându-se la cea mai mică mișcare din preajma ei. Manevra de apărare în loc deschis este tupilarea la pământ, cu coada răsfirată, cu aripile desfăcute, cu capul dat pe spate și cu ciocul drept în sus.

Masculul cântă up-up-up (după cum îi este și numele științific dat de către ornitologi), etalându-și creasta cu un evantai. La fiecare vers gătul și-l îngroașă cu aer, ciocul îl ridică în sus, creasta și-o răsfiră, apoi tropăie scurt din picioare, lovind creanga pe care stă. La fiecare lovitură scoate câte un "up" din ciocul deschis, iar după 3 note, gâtul și-l subțiază, expulzând aerul. Când pupăza cântă mai mult dimineața, se spune că se strică vremea.

Cum este familia?

Este puțin sociabilă, migrând în grupuri mici. Își construiește cuibul într-o scorbură de copac sau într-o gaură dintr-un zid sau chiar în pământ. Femela depune în cuib 5-8 ouă brun-verzui, iar masculul o hrănește în timpul celor 16-19 zile în care clocește. La început, puii au doar puț pe corp și mama îi încălzește, iar tatăl îi hrănește. După ce le crește penele, ambii părinți îi hrănesc cu rândul, până sunt la fel de mari ca ei, iar după 27 de zile părăsesc cuibul. Puii pupezei, chiar dacă sunt mai mari, mor de foame cu hrana lângă ei, dacă n-are cine să le-o dea "mură-n gură", datorită limbii scurte pe care o au aceste păsări.

Se spune că pupăza este murdară și îi miroase cuibul urât. S-a constatat însă, că puii de pupăză au o glandă deasupra cozii, care secretă o materie grasă, vâscoasă, de culoare brună, cu miros penetrant și care este un mijloc de apărare. Această miros urât intră în cuib, în penajul puiilor și al părinților. Când puii cresc, această secreție încetează și mirorul urât dispare.

Nu se cunoaște durata de viață.

Cu ce se hrănește?

Marea majoritate a hranei și-o procură de pe sol, ciugulind zgomotos prin livezi și pășuni insectele și larvele. Câteodată prinde insectele din zbor. Pupăza are ciocul lung și limba scurtă, care nu o ajută să înghită hrana prinsă în cioc și de aceea, ea aruncă cu rapiditate prada în sus, o prinde în fundul ciocului larg deschis și apoi o înghite. Gândacii mai mari, îi fărâmițează întâi cu ciocul și apoi înghite bucățelele. Este o pasăre folositoare, deoarece distruge insectele dăunătoare din copaci și sol.

Care îi sunt dușmanii?

Zboară cu viteză mare atunci când încearcă să scape de păsările prădătoare, cum ar fi șoimul. De obicei zboară deasupra acestora, pentru a nu putea fi prins.

Ce mai este interesant?

Este interesant faptul că, deși pupăza este sperioasă, ea poate fi ușor îmblânzită.

Pupăza este una dintre păsările amintite în Biblie și potrivit religiei iudaice, pupăza nu poate fi consumată de către om. Cu toate acestea, în unele țări, gurmanzii prețuiesc carnea fragedă de pupăză, vânzând-o după perioada cuibăritului.

Această frumoasă pasăre a fost surprinsă într-un mod hazliu de către Ion Creangă în povestea "Pupăza din tei". În mai 2008 pupăza a fost aleasă ca pasăre națională a Israelului.

Atât masculul cât și femela au o creastă de la cioc până la ceafă formată din pene lungi roșii-ruginii cu vârfurile negre, urmate de alb. Femela are creasta mai scurtă, iar culorile penelor sunt mai palide.

Pupăza se odihnește uneori pe crengile groase ale copacilor.

Cocorul zboară la fel ca și barza cu gâtul și picioarele întinse.

Cocorii își aleg perechea pe viață, iar la reunire cântă la unison și execută dansuri nupțiale spectaculoase: se plimbă mândri, se înclină și apoi fac un salt în aer.